

Aar er en betydelig Forøgelse i Forhold til de to foregaaende Aar, men at man ikke har naaet Tallet paa dem, der fik Indfødsret i 1915, og end mindre i de foregaaende Aar, hvor Tallene jo var langt større. Af de 441, som er opførte paa Forslaget, er 20 fødte i Danmark — saadanne, som siden har mistet deres Indfødsret enten ved at indgaa Ægteskab eller ved at rejse ud af Landet og erhverve statsborgerlig Ret andetsteds, men som nu er vendt tilbage til Danmark og har ønsket deres Indfødsret genoprettet, eller saadanne, som har mistet deres Mand og har ønsket derefter at faa den danske Indfødsret, som de oprindeligt har haft. Altsaa 20 af de 441 er egentlig oprindelig Danske. Af de øvrige 421 er langt det overvejende Tal Svenske, nemlig 338. Man vil se, at paa Lovforslaget dominerer Navnene paa „son“: Andersson, Larsson, Persson, Jönsson o. s. fr. i endnu højere Grad end nogen Sinde tidligere. For Norge er Tallet kun 34, for Slesvig 9, for Holsten 3, for det øvrige Tyskland 15, og for Rækken af andre Lande er det kun ganske smaa Tal, 13 og saa fremdeles. Hvad Aldersforholdet angaar, er over Halvdelen af de paa Forslaget optagne Mænd og Kvinder i Aldersperioden 40—60 Aar. Mellem 15 og 30 Aar er kun 32, mellem 31 og 40 87, men i de to følgende Aldersgrupper er Tallene: 41—50 126 og 51—60 107. Derefter daler det atter, saaledes at kun 77 er 61—70 Aar og kun 12 over 70 Aar.

Lovforslaget er i øvrigt udarbejdet paa samme Maade som dets Forgænger, idet der for hver af de 441 paa Forslaget optagne er givet et ganske kort Levnedsløb, indeholdende, hvad der begrundes deres Optagelse, og hvorledes vedkommende Kommunalbestyrelse har stillet sig dertil. Meddelelse om de enkelte, der har været straffede, men som man alligevel ønsker at optage og at meddele Indfødsret, vil blive givet Udvalget som sædvanlig i en særlig Fortegnelse. Ogsaa andre Oplysninger, som Udvalget plejer at begære, er udarbejdede og ligger rede til Aflevering til dette.

Idet jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse, skal jeg saa kun yderligere meddele, at ifølge Lov Nr. 353 af 27. November 1916 er der i 1916 meddelt Indfødsretsbevis til 242 Personer, i 1917 til 1 014 og i 1918 indtil Dato til 183 Personer.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Derefter har Handelsministeren Ordet for at fremsætte et i Dag anmeldt Lovforslag.

Handelsministeren (Hage): Foranlediget ved de ved Krigen fremkaldte Tilstande blev der i 1916 vedtaget en midlertidig Lov, som indeholdt visse Ændringer i Skibsregistreringsloven. Denne Lov blev forlænget i 1917 og udløber med Udgangen af dette Aar. Da Forholdene imidlertid gør det ønskeligt fremdeles at bevare de Bestemmelser, som findes i denne Lov, i alt Fald indtil videre, fremsætter jeg her ved Forslag om, at den forlænges yderligere med et Aar, altsaa indtil Udgangen af 1919. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Tingets Vedtagelse.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter for Skatteaaret 1918—19.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Bojsen, Bramsnæs, Poul Christensen, Dalsgaard, A. P. Hansen, Johan Hansen, Ole Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Oluf Jensen, Jeppesen (Næraa), Kragh, Kristensen, J. Chr. Møller, Piper og Vejstrup.*

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 264).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Patursson: Jeg skal tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne til endelig Vedtagelse i dette høje Ting.